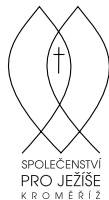

**Vy jste ho (Otce)
nepoznali, ale já ho
znám...**

Jan 8,55

**MILÍ BOŽÍ PŘÁTELÉ, DĚKUJEME VÁM ZA VAŠI PŘÍZEŇ
V UPYNULÉM ROCE 2011**

**A SOUČASNĚ NÁM VŠEM PŘEJEME BOŽÍ POŽEHNÁNÍ
V ROCE 2012
VAŠE SPOLEČENSTVÍ PRO JEŽÍŠE**

ABBA OTČE – VOJTĚCH KODET - POKRAČOVÁNÍ

OBRÁCENÍ A ŽIVOTNÍ ZKOUŠKA I (5. ČÁST)

Bratři a sestry, prošli jsme špatné zkušenosti s Bohem, iluze, falešné představy, a chtěli bychom vyjít k té pravé zkušenosti, pochopitelně. Chtěli bychom zakusit Otce takového, jaký je. A na té cestě k Němu, k té opravdové zkušenosti je jeden velmi důležitý mezičlánek, který nemůžeme obejít. A to je naše obrácení. Obrácení, kterým ale nemyslíme nějaký jednorázový moment nebo velký zážitek, ale spíše myslíme na neustále obrácení jako proces. Jako cestu, jako nový životní styl, ve kterém jsme schopni se pro svého Boha denně rozhodovat, ne jako pro toho, koho bereme na vědomí, ale komu se darujeme. Odevzdáváme se Bohu, který se daruje nám. A učíme se darovat Jemu.

Ono totiž není možné opravdu a skutečně poznat Boha a přitom nechtít změnit svůj vlastní život. To nefunguje. Poznání Boha Otce je záležitostí především skutečně a opravdové lásky vůči konkrétní Osobě. My bychom rádi tuto lásku na sobě zažívali, ale

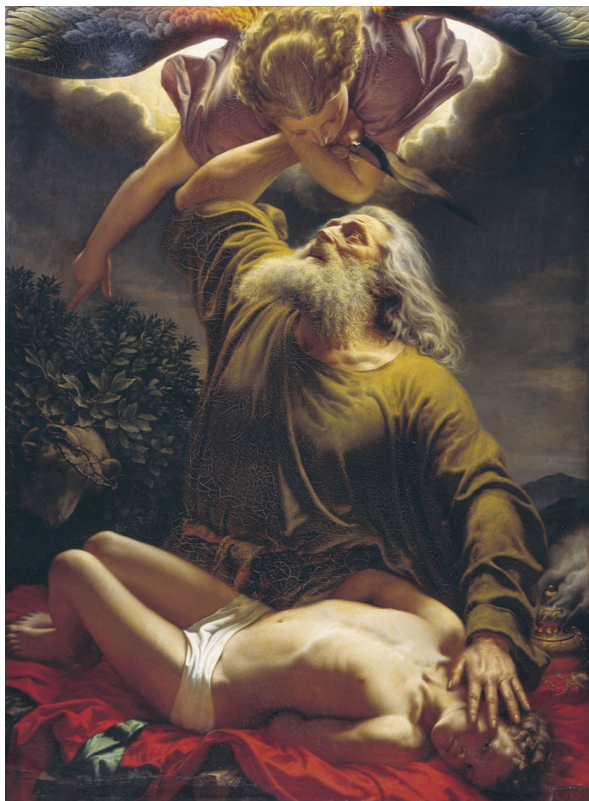
není možné lásku zakusit a přijmout a přitom ji nedarovat. Člověk, který by chtěl tuto lásku mít jenom pro sebe a mít z ní jenom svůj prospěch, ten ji nikdy nezakusí. Lásku je možné zakusit a opětovat, což je v podstatě úplně stejná skutečnost (!) jenom a pouze tehdy, když darujeme své vlastní srdce. Jen tehdy jsme schopni opravdu prožít, že jsme milováni a jsme schopni na to odpovědět. V praxi ale víme, že lidé častěji Bohu spíše dávají „něco“, než sebe. **Jsme ochotni se Bohu klanět, konat bohoslužby, něco si pro Něho odříct, jsme ochotni ledasco dokonce obětovat, pravidelně začlenit nějaký náboženský úkon do svého života, ale v důsledku si většina lidí drží Boha tak trochu od sebe v uctivé vzdálenosti. Místo toho, aby se Mu cele a úplně oddali, dají přednost tomu, co v křesťanství přináší jenom smutek. A to je, že se tomuto Bohu pouze podřídí, podvolí, ale neoddají.** Snaha o toto podrobení se Bohu a poslušnost Bohu bez této oddanosti ale nikdy nevede k cíli. Člověk nikdy na sobě nezakusí tu osvobozující zkušenost Otcova přijetí a lásky. Srdce, které se nedaruje, tak zůstane vždycky soustředěné pouze na sebe a celý život bezmocně zápasí se svým vlastním sobectvím. Nikdy nezažije radost z toho, že je zde Otec, který se mi daruje, kterému jsem schopen se oddat do náručí.

Kořenem této zvláštní neschopnosti je naše touha po nezávislosti. Potom si prostě svůj život brát stále znovu a znovu do svých rukou, zařídit si ho podle svého a Bohu z toho svého oddělit. Místo toho, abychom se Mu vydali. Proto potřebujeme obrácení jako každodenní program, každodenní skutečnost, jako životní postoj, ve kterém zápasíme denně se svým vrozeným sobectvím ve jménu skutečné lásky, anebo ve jménu hledání a zápasu o tuto lásku. Tato cesta obrácení, jak jsme již zmínili v předešlých setkáních, začíná ve chvíli, kdy člověk zjistí, že Otec je větší než naše plány, než naše představy, že je JINÝ. Že Jeho cesty nejsou našimi cestami. A toto poznání jde tak daleko, že člověk zjistí, že Jeho způsob lásky je jiný, než jak se milujeme my lidé. Tím, že se učíme vnímat tohoto JINÉHO ve svém každodenním životě, se ale postupně měníme my sami. Mění se náš pohled nejen na Boha, ale na nás a na celý náš život. A o to jde. A čím více jsme v kontaktu s tímto Tajemným a JINÝM Bohem, tím stále citlivěji zažíváme, že některé skutečnosti v našem životě s tím nejdou dohromady. Nejde to skloubit. Objevujeme stále víc, kolik je v našem životě modlářství, konkrétních skutečností, kterým jsme dali svůj čas a část svého života a někdy lidé dají celý svůj život; a není to Bůh a nežijí to. Přejde pak určitá chvíle, kdy člověk pocítí, že takhle žít dál nemůže. Začne toužit po tom, aby se vymanil z těchto neuspořádaných vazeb. Aby odložil to, co nejde spojit s životem s Bohem, ale sám toho není schopen.

A to je chvíle, kdy Bůh do našeho života začne zasahovat velmi podivným a tajemným způsobem. **Začne člověka očišťovat.** Aniz si to v té první chvíli člověk uvědomí, je neustále vtahován do procesu vnitřní proměny, aby se jednoho dne mohl Bohu úplně oddat. Tyto zkoušky, kterými nás Bůh provádí, jsou však tak nepříjemné, vnitřně nepříjemné, poněvadž člověk v těch zkouškách neví, o co vlastně jde, co se děje, kam půjde, a nevidí na kus cesty před sebe, jenom ví, že se Boha nechce zříct, naopak, stále víc chce právě tu identickou, správnou zkušenost, a proto se z té zkoušky nevyvléče. Kdyby záleželo na něm, sám se do takové zkoušky nikdy nepustí. Jen tuší, že už to prostě nelze jinak, nechce-li celý život setrvat v iluzích a jenom na povrchu ve svém duchovním životě. Stále víc zápasí se svým strachem pustit svůj život ze svých rukou. Na jedné straně ho Bohu oddává, avšak vzápětí ten život bere a křečovitě se ho drží. Bojuje pokušením z té zkoušky utéci, rezignovat, vrátit se zpátky, anebo se s tím prostě vypořádat sám. Pro každého z nás je velice těžké se úplně

svěřit Bohu do rukou. Proto přichází tato zkouška, ve které nás k tomu Bůh uschopňuje.

Uvedme si biblický příběh, který o jedné takové zkoušce mluví. Je to text, který většinou nazýváme obětování Izáka. Najdeme ho v 1. knize Mojžíšově ve 22. kapitole. Hlavní postavou toho textu ale není Izák. Je to Abrahám a právě tato jeho životní zkouška. Kdykoliv se setkáváme s tímto textem, je dobré mít na paměti, že je to také předobrazný text, který hovoří o Ježíšově oběti a v důsledku tedy o oběti Otcově. O tom, co se odehrálo ve vtělení a vyvrcholilo na Kalvárii. Pro nás je ale tento text velmi důležitý, protože zde jde o životní zkoušku, kterou musí projít každý, kdo chce opravdu milovat Boha. Tato událost nám odkrývá, jaký smysl taková zkouška má a kam člověka vede. To, co Bůh od Abrahama čeká, a co v té zkoušce

očekává od každého z nás, to není nějaká částečná oběť. To není věc, kterou bychom Mu dali. A vůbec už ne jenom, aby se člověk zřekl nějaké hříšné nebo špatné věci. Bůh žádá od Abrahama oběť syna. Dokonce v tom textu čteme jediného syna, Izáka, kterého miluješ. To zní tak děsivě, že se člověku až zabodávají nože do srdce. Můžeme tušit, že zde Bůh skutečně na tom Abrahámovi žádá to nejdražší. Tedy můžeme říct oběť sebe sama. Izák byl pro Abrahama skutečně tím největším pokladem. Všechna jeho naděje a láska patřila jenom jemu. A navíc to byl ještě syn zaslíbení. V té chvíli, kdy to Bůh po Abrahamovi chtěl, můžeme tušit, že Abraham vůbec nerozuměl tomu, co Bůh chtěl. Nemohl rozumět. V té zkoušce člověk Bohu vůbec nerozumí. Neví, co se děje. Bůh jedná jinak, než jednal předtím. Jednak nezapomeňme na to, kolika skutečností už se Abrahám pro Boha zřekl. Zřekl se domova, vlasti, stylu svého života, životních jistot. A hlavně si Bůh protičeří. Jen pár dní předtím mu zaslíbil, že z Izáka vzejde potomstvo, které nikdo nespočítá. Když začíná ten text prvním veršem, tak čteme, že po těch událostech chtěl Bůh Abrahama vyzkoušet. To znamená, že Abraham už toho měl s Bohem hodně za sebou. **A přesto potřeboval tuto jedinečnou životní zkoušku. To se neděje lidem na počátku duchovní cesty, ale těm, kteří opravdu chtějí Boha milovat a chtějí pro něho žít.** Abrahám stojí před velkým tajemstvím. Jeho srdce i mysl zůstávají v temnotě. A tím, že toto tajemství přijímá, tím se stává postupně otcem věřících.

(pokračování příště)

BOŽÍ SLOVO – POKRM PRO DUŠI NA KAŽDÝ DEN

Blaze muži, který se neřídí radami svěvolníků, který nestojí na cestě hříšných, který nesedává s posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci. Ž 1,1-2

LEDEN 2012

1.	NE	Nm 6,22-27; Zl 67; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21	16.	PO	1Sam 15,16-23; Zl 50; Mk 2,18-22
2.	PO	1Jan 2,22-28; Zl 98; Jan 1,19-28	17.	ÚT	1Sam 16,1-13; Zl 89; Mk 2,23-28
3.	ÚT	1Jan 2,29-3,6; Zl 98; Jan 1,29-34	18.	ST	1Sam 17,32-33.37.40-51; Zl 144; Mk 3,1-6
4.	ST	1Jan 3,7-10; Zl 98; Jan 1,35-42	19.	ČT	1Sam 18,6-9;19,1-7; Zl 56; Mk 3,7-12
5.	ČT	1Jan 3,11-21; Zl 100; Jan 1,43-51	20.	PÁ	1Sam 24,3-21; Zl 57; Mk 3,13-19
6.	PÁ	Iz 60,1-6; Zl 72; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12	21.	SO	2Sam 1,1-4.11-12.19.23-27; Zl 80; Mk 3,20-21
7.	SO	1Jan 3,22-4,6; Zl 2; Mt 4,12-17.23-25	22.	NE	Jon 3,1-5.10; Zl 25(24); 1Kor 7,29-31; Mk 1,14-20
8.	NE	Iz 55,1-11; Iz 12,2-3.4bcd.5-6; 1Jan 5,1-9; Mk 1,6b-11	23.	PO	2Sam 5,1-7.10; Zl 89; Mk 3,22-30
9.	PO	1Sam 1,1-8; Zl 116B; Mk 1,14-20	24.	ÚT	2Sam 6,12b-15.17-19; Zl 24; Mk 3,31-35
10.	ÚT	1Sam 1,9-20; 1Sam 2; Mk 1,21b-28	25.	ST	Sk 22,3-16 (Sk 9,1-22); Zl 117(116); Mk 16,15-18
11.	ST	1Sam 3,1-10.19-20; Zl 40; Mk 1,29-39	26.	ČT	2Sam 7,18-19.24-29; Zl 132; Mk 4,21-25
12.	ČT	1Sam 4,1-11; Zl 44; Mk 1,40-45	27.	PÁ	2Sam 11,1-4a.5-10a.13-17; Zl 51; Mk 4,26-34
13.	PÁ	1Sam 8,4-7.10-22a; Zl 89; Mk 2,1-12	28.	SO	2Sam 12,1-7a.10-17; Zl 51; Mk 4,35-41
14.	SO	1Sam 9,1-4.17-19;10,1a; Zl 21; Mk 2,13-17	29.	NE	Dt 18,15-20; Zl 95(94); 1Kor 7,32-35; Mk 1,21-28
15.	NE	1Sam 3,3b-10.19; Zl 40(39); 1Kor 6,13c-15a.17-20; Jan 1,35-42	30.	PO	2Sam 15,13-14.30;16,5-13a; Zl 3; Mk 5,1-20
			31.	ÚT	2Sam 18,9-10.14b.24-25a.30-19,4; Zl 86; Mk 5,21-43

PRAVIDELNĚ

• každou neděli v 19 h Velká zpěvárna - setkání Společenství pro Ježíše

PROGRAM NEDELNÍCH SETKÁNÍ SPOLEČENSTVÍ PRO JEŽIŠE:

- **1. 1.: 1. neděle v měsíci:** s modlitbou za fyzické a vnitřní uzdravení
- **8. 1.: 2. neděle v měsíci:** s modlitbou za evangelizaci Kroměříže
- **15. 1.: 3. neděle v měsíci:** společné slavení desátku pro Ježíše s modlitbou za hmotné potřeby, prosperitu, zaměstnání aj.
- **22.1.: 4. neděle v měsíci:** s modlitbou za evangelizační aktivity Společenství
- **29.1.: 5. neděle v měsíci:** s modlitbou za individuální potřeby zúčastněných

PŘIPRAVUJEME

- Každé úterý od 19 h na faře setkání: Tři barvy lásky: Umění s druhými lidmi sdílet Boží spravedlnost, pravdu a milost.
- Děkanátní pouť do Izraele. Více na www.izrael.kromeriz.cz
- Kurz Filip 24.-26. února 2012

PŘIMLOUVEJTE S NÁMI

Každé úterý od 18 h v kapli sv. Tadeáše chválami přimlouváme za milost obrácení pro nás, pro naše rodiny, pro naši farnost, pro naše město a za úmysly nás a našich přátel předložené k přímluvné modlitbě. Podle možností se každé úterý i postíme na stejný úmysl.

POVZBUZENÍ: BŮH POTŘEBUJE SVĚDKY!!!

Zpravodaj Brána je distribuován ZDARMA na povzbuzení v rozhodnutí vytvářet „Brány“, tj. malá křesťanská společenství. V případě zájmu o pravidelný odběr pište, volejte, faxujte, mailujte. Za dobrovolné příspěvky na poštovné děkujeme. Číslo účtu: 1421675369/0800. Doklad o daru, či fakturu na reklamu na internetu na požádání vystavíme. Adresa: Porta futura o.s. Velké nám. 48, 767 01 Kroměříž. Informace o akcích pořádaných Společenstvím pro Ježíše na tel.: 603 231 601 nebo tel.fax: 573 336 936, e-mail: brana@email.cz, www.Jezis.cz. Evidenční číslo: MK ČR E 13849